

Dopisy Annamalai svámího

dopis č. 13

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

Dopisy Annamalai svámího, adresované jeho příteli Brunovi a jeho manželce (či přítelkyni) Anitě, kteří žili nebo stále žijí ve Švýcarsku, pocházejí z období let 1985 – 1995. Pokrývají tedy posledních deset roků života Annamalai svámího. Při překladu

dopisů byly vynechány části, kde Annamalai svámí děkuje za finanční podporu a stejně tak nejsou přeloženy i případné záležitosti osobního rázu. Obsah dopisů ale z naprosté většiny tvoří obecně použitelné duchovní pokyny Annamalai svámího, který – jak sám občas v dopisech zmiňuje – učí jen to, co jej naučil Ramana Maháriši. Dopisy na sebe prakticky nenasazují, takže jsou překládány nahodile a číslování je pouze orientační.

Dopis č. 13 – Tiruvannamalai, 18. 4. 1987

Můj drahý Bruno,

modlím se, ať Ti Šrí Bhagaván Ramana požehná nesmrtelnou moudrostí a udělí Ti trvalý mír a blaženost.

Jsi pravé Já (Self), jsi čisté vědomí, kde není žádné svázanosti, ani osvobození. My všichni jsme Tím. Ale na tuto pravdu zapomínáme a žijeme v myslí, která je vždy jen nevědomostí. Mysl je závoj, který zakrývá pravdu. Pokud je závoj odstraněn, pravda sama zazáří, prostá jakéhokoli omezení. Ale lidé jdoucí po duchovní cestě jsou různě zralí a nacházejí se na různých stupních (vývoje). Pokud někdo v minulém životě vynaložil na své duchovní cestě mnoho úsilí a obdržel tak milost Pána, pak bude jeho *sádhana* (duchovní cesta) v tomto životě snazší. Když tomu tak není, člověk musí trpělivě (duchovně) pracovat a čekat na Boží milost. V této záležitosti nemůžeme nic uspíšit, protože to (sestup Boží milosti) není výsledkem krátkodobého úsilí. Je to celoživotní práce, nebo se dá také říci, že někdy musíme čekat i několik životů. Ale taková je Pravda. Je jisté, že existuje stav, který leží mimo oblast myšlení, a proto je nedotknutelný myslí, tělem či světem. Je tu stále. Je uvnitř nás. Ale žili jsme tak dlouho v klamném stavu myšlení, že nám naše silná připoutanost k němu nedovolí odstranit ztotožnění s tímto klamem. Ale člověk musí vyvinout úsilí, aby si uvědomil (svůj) pravý stav, který není spojen s nijakým očekáváním.

Vzpomeň si na slova Ježíše Krista: Buď tich a věz, že já jsem Bůh. Dojde-li k narušení (vnitřního) ticha a jsi-li kvůli tomu podrážděný, pak se tím netrap. Buď raději svědkem tohoto podráždění či smutku, nebo jakéhokoli dalšího stavu myslí. Vše, co je v úrovni myslí, se mění. Ale tvé skutečné pravé Já je neměnné. Tvé pravé Já je podobné filmovému plátnu. Všechny

obrázky světa se tomto plátně zjevují a zase mizí. Ale plátno se tím nemění a je jen svědkem proměnlivým obrázkům. Pamatuj, že si podoben filmovému plátnu – jsi čisté vědomí. Na plátně čistého vědomí mysl bdí, sní a spí. Na tomto plátně se objevují měnící se obrazy. BUĎ tímto plátnem a neztotožňuje se s obrazy. Co mohu říci jiného, než že toto je nejzazší Pravda. V každém případě se modlím k Bhagavánovi Šrí Ramanovi, aby Ti požehnal a obdaroval Tě nezbytným jasem, silou a mírem pravého Já, aby ses tak zbavil všech pochyb.

Světce Rámakrišna prohlásil: „Bůh je v nitru všech bytostí. Ale lidé jsou nešťastní, protože jejich mysl nejsou v Bohu.“ Proto udržuj mysl v pravém Já a buď prost všech starostí a úzkostí. Mysl má sklony vytvářet množství problémů z ničeho. Nebuď proto závislý na mysl, nestaň se její obětí. Mysl opusť a buď sám sebou.

Existuje přísloví: Bůh je daleko, protože jsme příliš zaujati světem. Proto se přestaň strachovat o jiné, přestaň se strachovat o svět a sám o sebe. Odevzdej svět Vyšší Síle a odevzdej i sám sebe. Podrob své malé ego této Vyšší Síle. Pak jsi v míru. Nemysli si, že jsi konající, nebo něco podobného. JEDINÁ Vyšší Síla působí ve všech tělech a myslích. Kvůli naší nevědomosti se zbytečně domníváme, že tu děláme cosi dobrého a tam něco špatného atp. Tím jsme zachyceni v *máji* (iluzi). *Mája* je představa konajícího.

Vše je klam, vytvářený egem. Pozoruj činnosti ega a osvoboď se od nich. Tím poznáš Vyšší Sílu a budeš v míru sám se sebou.

Ve svém dopise ses ptal na problematiku proměnlivosti stavů štěstí a neštěstí. Rozuměj prosím tomu, že štěstí a neštěstí jsou stavy mysl, zatímco Ty jsi uvědomění obou těchto stavů. Toto pochop a odhod všechny pochyby, které vystávají v tvé mysl.

A k tvému dřívějšímu dopisu – pochopil jsem z něj, že pociťuješ určitou prázdnotu. Nyní se však znovu dostáváš do kontaktu s proudem uvědomování. Když nejsi schopen meditovat, studuj knihu *Hovory s Ramanou Mahárišim*. Kniha Ti poskytne další vedení a povzbuzení na duchovní cestě.

Ptal ses také na zasílání finančních darů. Když jsem začal žít v Palakottu, major Chadwick mi nabídl peníze, abych měl z čeho pokrýt své výdaje. Pak přicházeli stoupeni z Palakottu a pomáhali mi. Posledních asi dva a půl roku se objevují stoupeni ze západu a někteří z nich mi darují peníze. Vše se děje prostřednictvím milosti Bhagavána a Šrí Bhagaván také zcela přebral péči o můj život. Není tu nikdo, kdo by se speciálně staral o mě, nebo o náš *ášram*. Je tu pár stoupenců, kteří mi pomáhají. Šrí Bhagaván pomáhá skrze množství svých oddaných. Necítím se nikomu zavázán, protože Šrí Bhagaván pečuje o vše stvořené. On sám působí skrze všechny bytosti. V jeho nekonečné hře není nikdo dárce a nikdo není příjemcem. Jen iluzorní ego tvrdí, že je konajícím. Naše duchovní snažení musí směřovat k odstranění klamného ega a jeho nadějí a dosáhnou ega prostého stavu.

Základním postojem opravdového duchovního aspiranta je bezpodmínečná láska, či láska bez očekávání. Očekávání či motivy přinášejí bídu jak dárci, tak obdarovávanému. Zbav se představy, že jsi konajícím a pak konej, co považuješ za vhodné či prospěšné. Cítíš-li, že chceš pokračovat v poskytování peněžních darů, tak pokračuj. Pokud to necítíš, tak s tím

přestaň. Je to zcela na Tobě. Ale nedělej z toho problém. Nestaň se obětí ega tím, že uděláš jedno či druhé. Cokoli, co uděláme s egem (s postojem, že jsem konající), vede k bídě. Zbav se ega a učiň, co považuješ za nezbytné.

Pán hledí jen na srdce svých stoupců. Miluje stoupence a ne peníze, nebo nějaké pozemské zbytečnosti. Na tento svět přicházím s prázdnýma rukama a také si z něj nic neodnášíme. Když přijde smrt, nemůžeme si vzít ani drobek z toho, co nám zde na zemi patřilo. Do dalšího života nás doprovází jen meditativní Ticho, zkoumání a moudrost Pravdy, znalost pravého Já, nebo láska k Bohu. My všichni jsme JEDNO, celý vesmír je JEDNO, je to jedna rodina. Nevědomý člověk rozlišuje a přemýšlí v pojmech „já“ a „ty“. Ale po pravdě – rozdíly neexistují. Jen podle vnějšku je někdo králem, jiný žebrákem, další je svatým, někdo je hříšníkem – to podle vlastní dobré či špatné karmy. Ale toto všechno se mění. Nic zde na světě není stálé. Vše je dlouhý, proměnlivý sen. Uvedené rozdíly se vztahují pouze k projevenému světu. Ve skutečnosti JEDNO Vědomí existuje všude jako prostor, a je ve všech bytostech. Člověk, který tuto pravdu pozná, je tichý a míruplný. Je prostý dvojice protiv – mít rád a nemít rád. Hledí na oblohu a zapomíná na mraky. Mraky se objevují a mizí, ale oblohu je tu stále.

Pokud nebudeš moci zasílat peníze, tak na to to nezáleží. Netrap se tím. Naše láska k tobě se nezmění. Když budeš chtít, napiš a my Ti odepíšeme. Když dáváme důležitost podružnostem, nevšímáme si podstatného. A tou nejdůležitější věcí na světě je uvědomění si vlastní pravého Já. Na to nezapomínej a žij v souladu s touto pravdou.

Ať Tě neustále doprovází milost Šrí Bhagavána.

S láskou a požehnáním

Annamalai Swami
(ANNAMALAI SWAMI)